

ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU

poštanski (obično)

1996

104

REPUBLIKA HRVATSKA

ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U OSIJEKU

ROJ:KT-86/95

Osijek, 14. lipnja 1996.

K/ZH

Preručeno

primljena

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ŽUPANIJSKOM SUDU

OSIJEK

Temeljem članka 41. stavka 2. točka 3. Zakona o krivičnom postupku,

podizem:

OPTUŽNICU

protiv;

1-okr. **ŽELJKA VUČKOVIĆA**, sina Milana, rođenog 15. listopada 1965. godine u Požegi, Republika Hrvatska, s posebnim prebivalištem u Bratuljevcima broj 8, općina Velika, Srbin, državljanin RG, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

2-okr. **ZLATANA KULIĆA**, sina Milutina, rođenog 19. siječnja 1960. godine u Novoj Gradiški, Ul. Slavča bb, Srbin, državljanin RH, bivši policajac, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

45

3-~~5~~okr. **NIKOLE TEODORVIĆA**, sina Koste, rođenog 1. siječnja 1952. godine u Velikoj Klisi, općina Đurovac, s posljednjim prebivalištem u Virovitici, Ulica Jana Vlašinskog bb, djelatnika, Srbina, državljanina RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

4-~~5~~okr. **MIODRAGA SIMEUNOVIĆA**, sina Mirka, rođenog 6. travnja 1960. g. u Crljencima, općina Brestovac, s posljednjim prebivalištem u Pakracu, Kralja Tomislava 45, Srbin državljanin RH, opstali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

5-~~5~~okr. **DRAGOLJUBA SAVIČINA**, sina Petra, rođenog 27. rujna 1939. godine u Adaševcima, općina Šid, AP Vojvodina, s posljednjim prebivalištem u Babskoj, Srijemska broj 7, općina Ilok, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

6-~~5~~okr. **RAJKA MILOŠEVIĆA**, sina Nikole, rođenog 13. ožujka 1959. godine u Šnjigariću, općina Brestovac, s posljednjim prebivališem u Šnjegariću br. 52, Srbina, državljanina RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

7-~~5~~okr. **RANKA ŠLJUBURE**, sina Laze, rođenog 10. siječnja 1947. godine u Šušnjari, općina Velika, s posljednjim prebivalištem u Kruševu br. 3, općina Velika, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

8-~~5~~okr. **DRAGE VUČKOVIĆA**, sina Radovana, rođenog 7. rujna 1967. godine u Pakracu, s posljednjim prebivališem u Pakracu, Trg 76. bataljuna br. 8, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

9-okr. **PREDRAGA SIMEUNOVIĆA**, sina Pere, rođenog 11. prosinca 1966. godine u Požegi, s posljednjim prebivalištem u Jeminovcu br. 24. općina Brestovac, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

odlik 700

10-okr. **MIHAJLA MIJATOVIĆA**, sina Dušana, rođenog 6. siječnja 1951. godine u Jeminovcu, općina Brestovac, s posljednjim prebivališem u Požegi, Marka Marulića br. 9, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

11-okr. **GORANA MIJATOVIĆA**, sina Milana, rođenog 6. travnja 1968. godine u Požegi, s posljednjim prebivalištem u Jeminovcu br. 27, općina Brestovac, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati,

12-okr. **RADOJKA RADMILOVIĆA**, sina Ljubomira, rođenog 17. svibnja 1974. godine u Požegi, s posljednjim prebivalištem u Jeminovcu br. 2, općina Brestovac, Srbin, državljanin RH, ostali podaci nepoznati, nalazi se u bijegu,

da su

u razdoblju od 1992. do 1995. godine u selu Bapska, na privremeno okupiranom području Republike Hrvatske, djelujući u sklopu općeg plana protjerivanja svog hrvatskog i drugog nesrpskog pučanstva te stvaranja "Velike Srbije", kao pripadnici nelegalnih okupacionih tijela civilne i vojne vlasti, u smislu prethodnog dogovora i zajednički, preostalom hrvatskom stanovništvu ograničili kretanje uvođenjem obveznih propusnica, organizirali prisilne fizičke radove, vrijeđali ih te fizički i psihički zlostavljali, oduzimali pokretnu i nepokretnu imovinu, a u svibnju 1995. godine pod prijetnjom smrti iz svojih domova protjerali na slobodno područje Republike Hrvatske preostalih 69 pripadnika hrvatske narodnosti i to Filipa Šlajnkefera, Stevu Drenovskog, Anu Drenovski, Stjepana Žeravicu, Božicu Žeravica, Iliju Žeravicu, Mihajla Tomašića, Anu Tomašić, Domagoja Tomašića, Anku Tomašić, Maricu Rukovanjski, Ivana Tustanića, Mariju Tustanić, Ferdinanda Tustanica, Ivana Adameca, Mariju Adamec, Ivana Škarucu, Evu Škarica, Tomislava Rumbergera, Lukreciju Rumberger, Josipa Rumbergera, Katarinu Rumberger, Marka Rumbergera,

Ivana Rumbergera, Stjepana Zovka, Božicu Zovko, Milenka Zovka, Ljiljanu Zovko, Josipa Zovka, Katicu Mihaljević, Pavu Mihaljevića, Mandu Mandić, Ivicu Mandića, Ivana Krstavca, Nikolu Dasovića, Anu Dasović, Antuna Đurkovića, Mariju Đurković, Josipa Asića, Josipa Bohnicku, Anu Kolak, Katicu Jurina, Mariju Tomašek, Vladimira Grličića, Josipa Grličića, Anu Grličić, Božu Duvnjaka, Božicu Duvnjak, Đuru Majačića, Mariju Majačić, Moniku Majačić, Adama Majačića, Vladu Đudara, Josipa Drenovskog, Mariju Drenovski, Josipa Janegu, Mariju Vučemilović - Vranjić, Mihajla Rukavinu, Evicu Suknović, Stjepana Suknovića, Marijana Roru, Anu Rora, Simu Cvitkovića, Marka Cvitkovića, Mariju Šuknović, Franju Suknovića, Anu Grličić, Marijana Grličića, a zatim u njihove kuće uselili pripadnike srpske narodnosti,

dakle, u namjeri da potpuno unište hrvatsku nacionalnu skupinu prinudno raseljavali stanovništvo,

pa da su time, počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - genocidom, opisano i kažnjivo u članku 119. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

STOGA PREDLAŽEM:

1) *da se pred Županijskim sudom u Osijeku kao stvarno i mjesno nadležnim zakaže i održi glavna rasprava,*

2) *temeljem članka 290. stavak 3. Zakona o krivičnom postupku predlažem da se okrivljenicima sudi u odsutnosti,*

3) *da se na glavnu raspravu pozovu i saslušaju kao svjedoci Mihael Tomašić,^{4,5} Domagoj Tomašić,⁴ Stjepan Žeravica,^{5,9} Franjo Suknović,^{6,2} Andrija Kovačić,^{1,2} Marija Adamec,² Ivan Adamec,^{1,8} Antun Đurković,^{1,8} Ivica Mandić,^{1,2} Josip Zovko,⁶ Boja Duvnjak,^{1,11}*

4) *da se na glavnoj raspravi pročita spisak prognanih osoba iz sela Bapska, te da se pribavi i na glavnoj raspravi pročita podatak o zadnjem popisu stanovništva iz 1991. godine.*

O b r a z l o ž e n j e

Povodom krivične prijave Druge policijske postaje Policijske uprave vukovarsko-srijemske broj KU-10/95 od 6. rujna 1995. godine, protiv željka Vučkovića i dr. provedena je istraga zbog osnovane sumnje na učin krivičnog djela - genocida, činjenično i pravno opisanog u izreci ove optužnice.

Tijekom provedene istrage niti jedan od okrivljenika nije ispitan budući se svi nalaze u bijegu, vjerojatno negdje na okupiranom području Republike Hrvatske ili u Republici Srbiji, slijedom čega je radi osiguranja njihove prisutnosti u krivičnom postupku temeljem članka 182. stavak 1. Zakona o krivičnom postupku donijeto rješenje o određivanju pritvora, a temeljem članka 538. citiranog zakona naređeno je izdavanje tjeralice za navedenim okrivljenicima.

Saslušan tijekom istrage, svjedok Mihael Tomašić navodi da se rodio i da je živio u Bapskoj u roditeljskoj kući. Navodi da je Bapska čisto hrvatsko selo u kojem su živjele samo tri srpske obitelji i to obitelj Laze Jarića, Vojina Jarića i Miće Čerebića. S navedenim obiteljima svi u mjestu živjeli su bez ikakvih svađa i u miru. Tako je bilo sve do kolovoza 1991. godine kada je počela pucnjava i okupacija sela. Tada je veliki dio mještana izbjegao, a na njihovo mjesto uselili su se Srbi iz okolnih mjesta. Od 1992. godine traje sustavno fizičko i psihičko maltretiranje od strane doseljenih Srba. Zadnji egzodus Hrvata bio je u svibnju 1995. godine, nakon operacije „ljesak“. U postupku istjerivanja Hrvata glavni su bili Željko Vučković i Nikola Teodorović. Oni su došli negdje od Pakraca, bili su u vojnim uniformama, naoružani kratkim oružjem. Miodrag Simeunović bio je vozač navedene dvojice okrivljenika. Zlatan Kulić također je bio odjeven u vojničku odoru, sudjelovao je u prisilnim fizičkim radovima, vrijeđao ih, tukao i prijetio. U svemu tome sudjelovao je i Dragoljub Savičin. Rajko Milošević se naselio u kuću njegovog brata Đure. Drago Vučković, brat Željka Vučkovića, glavnog komandanta u selu, jednom prilikom skoro ga je ubio, da ga nije spasio Mato Kostelnik. Goran Mijatović također bio je u uniformi i sudjelovao je u prisilnim fizičkim radovima, kada je tukao i zlostavljao Hrvate.

Saslušan tijekom istrage svjedok Domagoj Tomašić iskazuje kao i Mihael Tomašić s tim što dodaje da je Željko Vučković bio lokalni zapovjednik okupacione vlasti u selu koji je tamo doselio iz zapadne Slavonije još 1992. godine. Zlatan Kulić također je 1992. godine doselio iz Pakraca u Bapsku, bio je policajac i sudjelovao je u teroriziranju svih Hrvata kao i ostali okrivljenici. Dragoljub Savičin koji je bio učitelj u selu, davao je četnicima sve podatke o svakoj obitelji i određivao težinu hrvatskog domoljublja svakog od njih, nakon čega su slijedile primjerene kazne. Svi ostali okrivljenici sudjelovali su u organizaciji okupacione vlasti, dok ih konačno nisu sve protjerali u svibnju 1995. godine.

Iz iskaza svjedoka Stjepana Žeravice slijedi suglasno prethodnom svjedoku što on nadodaje kako je Željko Vučković u Bapskoj bio nekakav četnički starješina, uvijek u uniformi i s oružjem koji je davao naredbe, Zlatan Kulić bio je u odori policajca također uvijek naoružan, Miodrag Simenunović također je bio nekakav četnički oficir koji je početkom 1995. godine osobno naredio da mu se oduzme traktor "Ferguson" sa prikolicom, Dragoljub Savičin bio je mjesni učitelj i jedan od četničkih ideologa u selu koji je prokazivao sve Hrvate, budući ih je sve znao. Drago Vučković također je došao negdje od Pakraca 1992. godine u Bapsku, pripadao je izvršnom odjelu za batinanje, Goran Mijatović ih je tjerao u logor u Lipovcu i Nijemcima te na prisilne radove.

Suglasno tome iskazao je i svjedok Franjo Suknović koji je također od rođenja živio u Bapskoj gdje je imao kuću, poljoprivredno imanje od 14 jutara, poljoprivredne strojeve, traktor, osobni automobil.

Iz iskaza saslušanog svjedoka Andrije Kovačića slijedi da je isti rođeni eštanin sela Bapska, da je njegova obitelj Kovačić najstarija hrvatska obitelj iz ovog sela čiji korijeni sežu unatrag 800 godina. O djelatnosti okrivljenika navodi identično kao i prethodni svjedoci s tim što dodaje da je Željko Vučković bio vojni zapovjednik, da je Zlatan Kulić bio policajac, da je Miodrag Simenunović govorio kako je njegov glavni cilj istrijebiti sve Hrvate i sve što je hrvatsko na ovom području, da je zajedno s Vučkovićem i Teodorovićem bio glavni izvršitelj uništavanja svega hrvatskog, jer su imali naredbu da se sva hrvatska i katolička obilježja kao križevi na raskrižjima, u poljima, kapelici u selu i na groblju da se sve sruši, a što su i učinili. Za Rajka Miloševića iskazao je kako je njegovu snahu Julijanu Kovačić napao nožem i prijetio da će ju zaklati, srušio ju na zemlju, kleknuo nad nju i zarezivao je nožem po vratu, nakon čega je ova uplašena napustila kuću, a i njenom bolesnom sinu, koji je bolovao od živce, prijetio je tako da mu je škljocao pištoljem pored glave, kao da će ga ubiti. O djelatnosti Ranka Šljubure navodi da je rukovodio poslovima raseljavanja odnosno protjerivanja Hrvata nakon akcije Bljesak. Drago Vučković isticao se time što je noću dolazio u kuće Hrvata i prijetio da odsele Tuđmanu.

Iz iskaza svjedokinje Marije Adamec slijedi da od rođenja živi u selu Bapska, te navodi da je Radojko Radmilović jednom prilikom ušao u njihovu kuću i obratio joj se da se noćas iseli iz kuće, jer će biti pretučena te da ide Tuđmanu.

Iz iskaza saslušanih svjedoka Ivana Adameca i Antuna Đurkovića slijedi da isti s obzirom na svoju starost i bolest nisu se mnogo kretali te ne znaju poimence osobe koje su sudjelovale u protjerivanju Hrvata, ali znaju da se radi o osobama koje su 1992. godine doselile negdje od mjesta Pakrac u selo Bapska.

U svom iskazu svjedok Ivica Mandić navodi da su upravo navedeni okrivljenici sudjelovali u fizičkom maltretiranju i protjerivanju Hrvata iz sela Bapska pa tako između ostalog navodi da je Dragoljub Savičin sačinio spisak ljudi koje treba protjerati iz sela te da je njega osobno s majkom protjerao iz kuće dana 18. svibnja 1995. godine Željko Vučković koji je bio naoružan puškom.

U svom iskazu svjedok Josip Zovko iskazuje suglasno prethodno navedenim svjedocima s tim što ističe da mu je Rajko Milošević osobno oduzeo traktor, da ga je tukao i psovao mu majku ustašku te mu govorio da niti jedan Hrvat neće ostati u Bapskoj.

Iz iskaza svjedokinje Boje Duvnjak slijedi da se 1950. godine doselila u selo Bapska gdje je sa suprugom Božom sagradila kuću i gdje su se bavili poljoprivredom. Ističe da su u maltretiranju i protjerivanju Hrvata iz Bapske najzapaženiju ulogu imali Željko Vučković, Zlatan Kulić, Nikola Teodorović i Dragoljub Savičin.

U dopisu UNHCR-a od 29. lipnja 1995. godine nalazi se spisak imena, adresa te datuma rođenja 69 osoba hrvatske narodnosti koje su u svibnju 1995. godine prognane iz sela Bapska.

Analizom ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nedvojbenim se ukazuje zaključak da su navedeni okrivljenici kao pripadnici nelegalne okupacione vlasti u selu Bapska od 1992. godine sustavno djelovali na zastrašivanju, maltretiranju i konačnom protjerivanju svih pripadnika hrvatske narodnosti iz sela Bapska, a sve to u sklopu općeg plana stvaranja tzv. Velike Srbije, čime su ostvarili sva bitna obilježja krivičnog djela - genocida iz članka 119. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske jer su sve navedene radnje poduzete upravo u cilju potpunog uništenja hrvatske nacionalne skupine u navedenom selu, pa se stoga optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

Nadalje, imajući, u vidu težinu i značaj počinjenog krivičnog djela, smatram da je bez obzira na nedostupnost okrivljenika državnim tijelima Republike Hrvatske, upravo sada potrebno provesti suđenje imenovanim te stoga predlažem da se temeljem članka 290. stavak 3. Zakona o krivičnom postupku svim okrivljenicima sudi u odsutnosti.

Prilog: istražni spis
Kio-599/95

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Zvonko Kuharić

